

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Francisci Borgiae Tertij Societatis Iesv Generalis

Ribadeneyra, Pedro de

Mogvntiae, 1603

III. Singularis Obedientiæ documenta

urn:nbn:de:hbz:466:1-45256

quidam aretalogus iniecit: *O m serum te, & inopem FRANCISCVM, qui tantis te bonis abdicaris, nisi morte obita, calo potiaris. Ad Oratorem FRANCISCVS conuersus: Vera, inquit, narrat: sed maior aiam tum, quam reliqui, bona sum consecutus. Animi tranquillitatem significans, & illud CHRISTI dictum respiciens: *Mat h.8. Centuplum accipietis, &c.**

CAPVT III.

Singularis Obedientiae documenta.

EX ea ipsa Humilitatis radice, nata in FRANCISCO virtus est obediendi DEO, & homini, quem ille sibi praefecisset. Obedientiam itaque tutum appellabat nauigium, quo tamquam per viæ procellas, portum Religiosi viri capiant, rideant-

dean que tempestates, & dies,
noctesq; securi nauigent. Cum
igitur in omnibus CHRIS-
TVM sibi ad imitandum pro-
posuisset, in conspectuq; eius
ambulare, vbi expressa illius
vestigia cerneret: tum vero pre-
cipue Obedientiæ virtutem in
eo mirabatur: qui cæli terræq;
cum esset Dominus, subditus
tamen parentibus fuit: quam
virtutem ne omitteret, inquit
Bernardus, mori maluit: *Factus
obediens vsq; ad mortē, mortem au-
tem Crucis.* Phil. 2.

Præfectos Societatis vsque
eo vereri solebat, vt licet pote-
state iam abissent, eodem, quo
antea, habito respectu, coleret.

Litteræ ab Ignatio datæ, cum
redditæ illi in Hispania essent,
flexis genibus precabatur DE-
VM, vt parendi facultatem
lar-

largiretur iis, quæ mandarentur; & veluti missam celo vocem interpretabatur, seruabatque religiose.

4. Nec fugit Ignatium, quam prompte, & alacriter iussa exsequeretur. Non itaq; sic imperabat: *Hæc ita curabis, sed modeste: Nobis hæc ita visa, tu pro tua prudentia, reiq; opportunitate, quando abes propius, arbitrata tuo rem gere.* Nihilominus, ne latum quidem unguem ab Ignatij iussis discedebat, sed accuratissime exhauriebat, quæ mandasset: nisi, si quid esset, quod absentem fugisset Ignatium.

5. Recreatus à lento morbo, cum liberalem animi, honestamq; relaxationem, valetudini corroborandæ, adhiberet, à sacerdote audiuit: *Ignatiū eiusmodi relaxationib. minus delectari.*

E ve-

E vestigio igitur abstinuit, nefas ducens, ab illo, quem in oculis ferret ad eam diem, moribus, sententiaq; discedere.

Si quæ superiorum iussa a- 6.
 speriora viderentur, quam vt æquo animo alij ferrēt, ita temperabat, ne quis esset querimoniæ relictus locus.

Prius quam commissæ illi 7.
 Hispanicæ Prouinciæ essent, Collegiū de via ingressus, concionandi, qua vti poterat, auctoritatem sibi vindicare noluit, nisi si Rectori æquum, bonum videretur, iuberetur. Imperari enim sibi, quam rogari, qua erat animi demissione, atq; obedientia, malebat.

Valeradinis tuendæ gratia, 8.
 comitem illi Ignatius addiderat, cui Michael Marco nomen. In se enim seuerus plus æquo, & rigidus,

rigidus, in alios blandus iuxta ac benignus: nihil remisse, magno valetudinis incommodo, agebat. Huic Socio FRANCISCVS paruit, non secus ac si impositus cum auctoritate esset: nec in victus tantum ratione, sed in omni tuenda corporis valetudine consulebat eum, quid facto op⁹ esset. Cibo itaq; apposito, interrogare solebat, Marcus ne edi iussisset. Qui frater si domo negotij causa diutius abesset, alteri negocium dabat. Hec illi, inquit, *meis verbis impera*, securus nimirum fore, vt religiose pareret.

9. Olyssipone Catharina Regina, negociorum causa, in aula acciuerat FRANCISCVM. Ille Marcum consuluit, quid facto esset opus. Huic visum non satis firmum corpore, valentemque esse.

ess. Postridie itaq; venturum se
ess: respondit. Quo nuncio
mox aulicus domum reuertit.

Non dissimili studio coquo
domi operam dabat. Etocato
iterum Pintia à Ioanna Lusita-
nia Principe, schedulam ostia-
rius attulit, cui ille: *A coquo, in-*
quit, veniam postcas licet, cui nunc
pareo. Ad hæc ille: Vade pater; at
reditū matura: opus enim mihi ad-
huc operatua. Principi itaq; narra,
te coquo domi operam dare, quo fa-
cilius missionem impetres. Eadem
ille animi simplicitate dicto au-
diens fuit, retulitq; imperiū.
Princeps quoq; libenter assen-
sa, missum fecit: admirantibus,
laudantibusque cunctis, prom-
ptam in FRANCISCO parendi
vel coquo voluntatem.

Coquus item lebetes æneos II:
duos adferre eum iusserat, hau-
sta è

sta è cisterna aqua. Ex corporis imbecillitate, & lassitudine, quieuit non nihil. Occurrit forte Socius; qui sponte operã obtulit. At ille recusare: id enim sibi negocij coquum, cui tum pateret, dedisse. Cumq; ille rogando instaret, alterum saltem ferre pateretur; ne hoc quidem permisit. Simul enim ferre coquus duos lebetes iusserat.

12. Dicere solitum accepimus, sperare se fore, ut Societas, DEO bene iuvante, vigeret, immo cresceret in maius, tribus potissimum de causis. Orationis in primis studio; frequentique
1. usu Sacramentorum. Dehinc,
 2. si à multis Societatis innocentia oppugnaretur. Obedientiæ deniq; bono. Causam rogatus: *In promptu, inquit, est, Oratio enim DEO nos conciliat, atque coniungit:*

iungit: alterum à seculi amore ab-
 ducit; nec enim salus, fidesq; in ho-
 minibus est. Tertium verò inter nos
 arctissimo fraterni amoris vinculo
 colligatos, vt mēbra capiti, adnectit.

Cum omnibus sese libenter 13.
 subijceret, tum verò maxime
 Pontifici summo, vt CHRISTI
 in terris vices gerenti. Morti e-
 nim iam vicinus, illud sibi ani-
 mam agenti leuitiam adferre in-
 credibilem, solatiumq; prædi-
 cabat, quod sedi Apostolicæ, su-
 scepto cum valetudinis incom-
 modo in Hispaniam legatione,
 quod bene verteret, ad extre-
 mum vsq; spiritum paruisset.

Quin & Principibus libenter 14.
 obsecundabat, DEVM in illis
 contemplatus: pro incolumita-
 te eorum quotidie precari soli-
 tus. Idem & liberos, affinesque
 suos, tanquam per manus tradi-
 rum,

tum, docuit: præsto ut Regibus
essent, proque eorum, Princi-
pumque salute, assidue vota &
nuncuparent, & persoluerent,
precati DEVM, in cuius manu
cor Regum esset: unde & po-
testas omnis manaret: cui qui
resistat, DEI haud dubie ordi-
nationi resistere.

Prov. 21

Rom. 13.

5. Illud demum incertum, Obe-
dientiae, an patientiae, vel utri-
que potius tribuam, constanter
illum in Ognatensi secessu po-
tuisse Superiori parere, qui in se
ipse rigidus cum esset, ac labo-
riosus, talis etiam FRANCISCO
existit. Fræna itaque in tyrocinio
versanti, non modo non redu-
xit, (ne, ut fit initio, in spiritus
feruore, nimium in se ipse faui-
ret) sed etiam habenas laxavit,
& calcavia subiecit: lapides, cal-
cem, lignaque ad constituenda,
ferre

ferre eum iubens. Paruit ille libenter, & expedite, quasi Angelivocem exaudiret. Hac enim via ad Pietatem à DEO est informatus, singulare vt nobis obedientie exemplum existeret: Bernardum cred' imitatus, qui morosi hominis, atque difficilis se imperiis eo cupidius subdidit, quo maiora, valetudinis in e. m. modo mandabat.

*Lib. 2.
vita D.
Bernardi
cap. 7.*

CAPVT IV.

Orandi frequens studium, & Prædicationes.

CVM esset inops, atq; obediens, quid mirum, si & precandi eum studio DEVS exornari? Quæ vna virtus, radix, & quasi fons est vberimus cæterarum.

Prima FRANCISCO cura in i, cordis puritate paranda, quo diui.